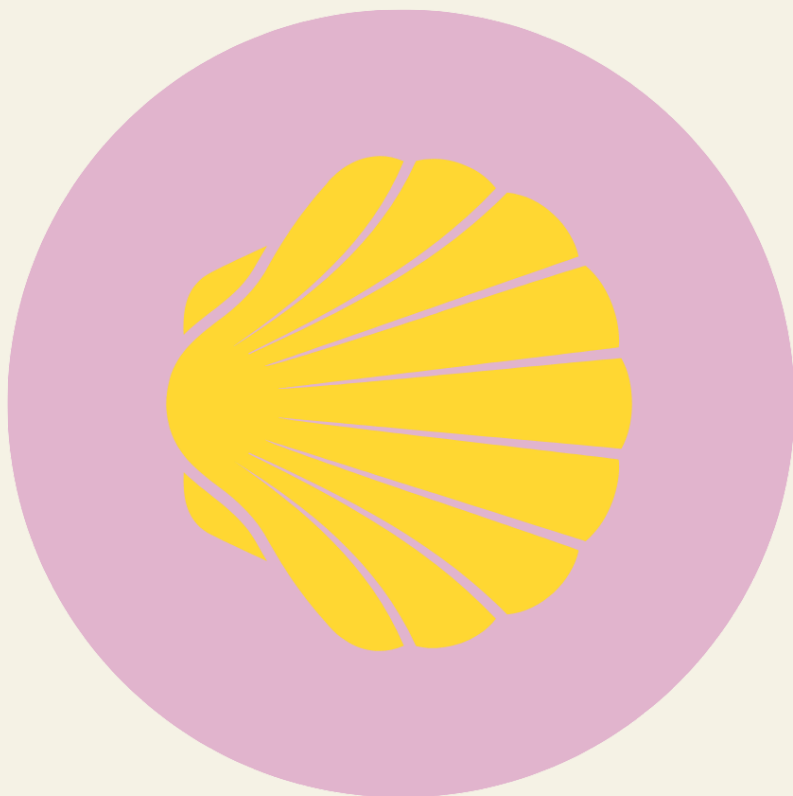

Malmi-Viikki -pyhiinvaellus

Malmi-Viikki -pyhiinvaellus

Malmi-Viikki -pyhiinvaellusreitillä voi liittyä vuosituhantaiseen vaeltavien rukoilijoiden joukkoon.

Pyhiinvaellus koostuu yhdestätoista pysähdyspisteestä.

Noin viiden kilometrin mittaisen reitin tiedot ja materiaalit ovat tarjolla Citynomadi.com-sivustolla ja tässä painetussa vihkosessa.

Pysähdyspisteillä voi kuunnella syventäviä tekstejä. Tekstit ovat seurakuntalaisten käsialaa. Pirjo Kotamäen runot lukee ääneen Reija Raunio ja Mika Johannes Seppäsen tekstit lukee Seppänen itse. Pastori Atte Tolonen on koonnut tekstit ja runot yhteen, sekä ottanut myös reitin valokuvat.

Reitin varrella nähdään muun muassa hiidenkirnuja ja Malmin tunnelmallinen hautausmaa. Pisteillä on merkinä simpukkatarra. Simpukka on pyhiinvaeltajien ja Pyhän Jaakon symboli, joka viittaa Jeesuksen opetuslapsen Jaakob vanhempaan, joka on pyhiinvaeltajille tuttu erityisesti Santiago de Compostelaan johtavasta pyhiinvaellusreittien verkostosta.

1.

Malmin kirkko, Kunnantie 1

Luonto on vihreä kehto,

keinuva tuuditus.

Kuka keinuttaa? Kuka tulee?

Odotettavissa Malmin kirkolta eteenpäin:

elävää tuulta!

Olet lähdössä pyhiinvaellukselle. Se on matka pyhän äärelle, pyhyteen. Pyhä on kaikkialla, mutta me ihmiset tarvitsemme toisinaan välineitä virittäytyä sen äärelle ja taajuuteen. Pyhiinvaellus on yksi keino siihen.

Ennen kun lähdet matkaan, ota pieni hetki ja mieti, miksi olet halunnut lähteä kulkemaan pyhiin juuri tänään. Onko elämässäsi joitain kysymyksiä, joita haluat kuljettaa erityisesti tänään mukanas. Kaipaanko selkeyttä, uutta suuntaa, pyhän uudistavaa kosketusta, liikettä ja lepoa? Onko sydämelläsi kenties jokin ihminen, jonka haluat ottaa mukaan vaellukselle? Tässä Malmin kirkon välittömässä läheisyydessä on myös Malmin sairaala. Elämä on rajallista. Terveet jalat eivät ole itsestäänselvyys. On siunaus, että saat tänään kävellä. Kristuksessa olemme yhden ruumiin osia. Sinun valintasi kävellä tänään, koskettaa meitä kaikkia. Uskotko sen?

Ota mukaan matkallesi siunaus. "Kantakoon tuuli sinua, lämmittäköön aurinko kasvojasi ja tukekoon maa askeleitasi. Olkoon vesi virvoittajasi ja tähdet tiesi oppaina. Ja kun palaat vaellukseltasi, olkoon mukanas rauha ja viisaus. Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen."

2.

Mäen päällä

*Kuinka puut valuvat kesää,
hikoilevat mahlaa ja sitten tuulen mukana ylöspäin ja
maata kohti takaisin - kevyet -
Tuuli kuiskaa pääskyille:
lähtekää, mutta tulkaa takaisin Sinä päivänä.*

Opetuslapset kysyivät Jeesukselta, missä hän majaili. Jeesus sanoi heille, tulkaa, niin näette. Jos kiipeää korkeaan kohtaan, näkee kauemmas. Ja kuitenkin, nähdäkseen tarvitaan silmät, jotka näkevät. Pikku prinssi opettaa, että vain sydämellään voi nähdä oikein.

Ylennä siis sydämesi Jumalan puoleen ja pyydä itsellesi näkeviä silmiä, ja kuulevia korvia. Ja että jonain päivänä rakkaus voisi läpäistä sinut kokonaan ja näyttää sinulle maailman rakastavin silmin.

3.

Risteys puun kanssa

*Tässä kohtaa ristin puuhaarat kasvavat
neljään ilmansuuntaan: itään, länteen, etelään ja pohjoiseen -
ja linnut saapuvat -jokaiselle oksalle,
jokainen omalla äänellään:
laulavat.*

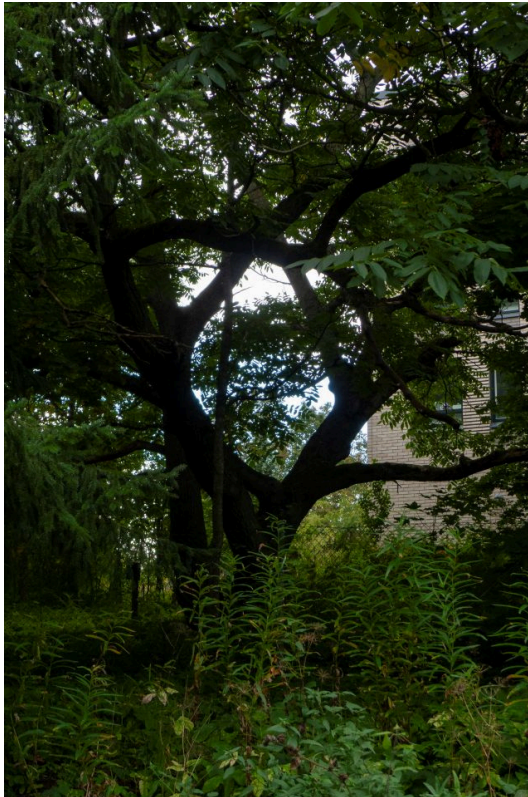
Elämämme koostuu valinnoista. Otanko tuon vaiko tuon.
Näenkö hänet, vai katsonko pois? Minkä reitin valitsen? Onko
niin, että tien sinne tunnen? Onko se kirjoitettu sydämeeni, niin
kuin elämän henki puhallettuna sieraimiini? Voinko valita
väärin? Voinko korjata suuntaa, kun olen eksynyt pois
keskuksestani? Kuulenko äänen, joka kutsuu minua?
Tunnistanko tien, jota minun on hyvä kulkea?

Jos ei lähde, ei voi palata. Viisauden puu kasvaa erehdysten
lannoittamassa maassa.

4.

Jalopähkinäpuu

*Tuulen asentoon,
viistoon mennyt puu, ja kivi kahleessa,
pysyy paikallaan ainakin maa, joka sekin nousee
vuosi vuodelta jääkauden jälkeen kunnes -
joku ottaa kiinni -
joku tuntematon? Jokin tunteva?
jokin, jota en uskalla lausua,
jokin nimeltä mainittu,
jokin, joka on,
joka sanoo
Minä olen.*

Jalopähkinäpuu

Puu, joka siirsi taloa. Elämä, jota haluttiin suojella. Mantshurian jalopähkinäpuun taimi tuotiin tähän paikkaan Terijoelta 30-luvulla. Kerrotaan, että tontin alkuperäiset omistajat suojelivat puun, jotta sen läheisyydessä oleva kaivo pelastuisi katurakentamiselta. Kun tontti myytiin rakennusliikkeelle vuonna 2014, suojelupäätöksestä yritettiin päästä eroon, mutta lopulta suojelua ei purettu ja tontille kaavailtu kerrostalo sai mukautua päätökseen.

Sokealle miehelle, joka oli saamassa näköään takaisin, ihmiset näyttäytyivät ensiksi puiden kaltaisina. Jeesus tunnisti opetuslapsensa Nathanaelin jo silloin, kun tämä oli vielä viikunapuun alla, eikä ollut kuullut Jeesuksesta. Sakkeus kiipesi puuhun nähdäkseen. Puut hengittävät elämää vastavuoroisesti. Elämä kuuluu yhteen. Elämä on elollisten yhteisomistuksessa. Vaiko sittenkin lainassa? Tämä jalopähkinäpuu sai elää ja sen läheisyydessä oleva kaivon vesi voi yhä virvoittaa. Jonain päivänä tätä puuta ei enää ole, mutta ehkä paikalla kasvaa toisia puita. Ehkä saman puun versoja.

Mitä tarvitaan, että oppisimme näkemään metsän puilta? Tai tunnistamaan puun metsässä? Että meillä olisi silmää niin yksityiskohdille kuin myös kokonaisuudelle? Oppisimme rakastamaan suurta pienessä ja pienen suuruutta. Ja oppisimme suojelemaan elämää, asettumaan sen puolelle ahneutta vastaan. Katso puita, katso ihmistä.

5.

Vaelluskala

*Laineiden kaikuaskeleet rantaan asti,
tältä töyräältä ylös ja eteenpäin,
minä kuljen mukanasasi pienellä kaarnaveneellä:
Astun laivaan.*

Joka syksy, kun vedet kylmenevät, taimenet palaavat avomereltä kotipurolleen kutemaan. Taskulampun valossa voi nähdä kuinka suuret kalat asettuvat virtaan vierekkäin. Jotta elämä jatkuisi. Näin ei aina ollut. Kalat ehtivät jo kaikota purosta ihmisen toiminnan tuloksena ja vaati paljon töitä, puron ennallistamista ja poikasten istuttamista, että vaelluskalat saatiin palaamaan.

Me teemme virheitä. Emme aina ymmärrä, mihin viattomalta tuntuvat tekomme johtavat. Joskus suoristamme uoman, jonka kuuluisi virtailla polveillen. Muokkaamme maan palvelemaan yksiulotteisia ajatuksiamme. Astumme sivuun viisauden virrasta. Kuinka oppisimme ymmärrystä ja nöyryyttä korjata se, mikä on mennyt rikki.

Osa taimenista jää asumaan turvalliseen kotipuroon ja osa lähtee kasvamaan isommille vesille. Vaelluskala kasvaa täyteen mittaansa vasta avomerellä.

Mistä löydän rohkeuden astua pienimmän turvavyöhykkeeni ulkopuolelle ja kasvaa siihen mittaani, joka on minulle mahdollinen? Jumala, anna minulle viisautta tunnistaa, milloin on aika lähteä, milloin jäädä ja milloin palata.

6.

Kehän ylitys

*Kaupunki ruskettuu kuin vanha fresko,
varisee alas pimeys;
mutta silta kantaa katseen
pitemmälle kuin voin aavistaa.
Valon heijastus (auton valoistako vain?)*

Joskus maailman melu on niin kova, että en kuule omia ajatuksiani. Minusta riippumattomat voimat ohjaavat virtoja mikä sinne, mikä tuonne. Asetun keskelle, ei vielä sinne, mihin olen menossa, mutta jo irti siitä mistä olin tulossa. Jos en nyt liiku, jos hetkeksi pysähdyn, voinko olla tässä? Voinko asettua ja löytää hiljaisen kohdan, kiireen ja melun keskellä. Kiireen ja melun keskeltä. Ulkoista painetta vasten, sisäinen rauhan akseli, maan ja taivaan välillä? Valon heijastus, armon aavistus. Kaikki ei ole tässä. Kaikkeus tässä?

7.

Hiidenkirnut, Rapakiventie 1

*Kuinka saamme kiinni syvyydestäsi, joka on kaikkialla?
Me olemme vain kuin paperinuket ilman varjoa jos
emme täyty sinusta, sillä sinusta saamme tiedon
olemassaolostamme,
saamme varjomme, että olemme.
Tässä kohdassa.*

Pihlajamäen hiidenkirnut löydettiin sattumalta 90-luvulla, juuri ennen kuin kallioita piti räjäyttää tienrakennustöiden yhteydessä. Löydön myötä räjäytystyöt keskeytettiin, paikka suojeltiin ja tie linjattiin uudella tavalla. Kirnut ovat todennäköisesti vanhempia kuin viimeinen jääkausi. Ne ovat syntyneet sulamisvesien pyörteessä ja niiden ikä voi olla jopa 100 000 vuotta.

Ihmisen aika maapallolla on lyhyt välähdyks. Meitä ympäröi maailma ja avaruus, jonka mittasuhteita on vaikea käsittää. Kivet ja kalliot kertovat tapahtumista, jotka olivat ennen meitä. Se, mikä joskus oli jäätä, voi sulaa, muuttaa muotoaan. Jättää jälkensä kallioon. Jokainen kertoo omaa tarinaansa, omaa totuuttaan. Kivetkin huutavat, jos minulla on korvat kuulla.

Kiitos, kun voin olla tässä ja ihmetellä jälkiä vuosituhansien takaa. Olla osa kaikkeuden elämää, orgaanisen elämän hetkellinen kukinto. Kiitos kun saan katsella syvyyksiisi, täyttyä pyhällä läsnäolollasi, joka on sama aikojen alusta asti. Kiitos muuttuvista maisemista, elämän moninaisuudesta, ajan kierrosta ja kulusta. Kiitos merkeistä, jotka muistuttavat mittasuhteista, jotka ylittävät minuuteni ahtaat karsinat.

8.

Pihlajamäen kirkko, Liusketie 1

*Veneiden hylyt,
kuivalla maalla askeleeni
parahtavat kiinni hiekkaan ja asfalttiin.
Olenko kuvitellut kaiken?
Autot tööttäilevät kuin en näkisi tietä eteenpäin,
tästä eteenpäin kirkontornit huojuvat tuulessa ja pudottavat
tiedonlehdet, kun niin syksyllä tapahtuu.
Jokin kummallinen valo jää jäljelle,
jokin hämmästys.*

Pihlajamäen kirkko sijaitsee ostoskeskuksen välittömässä läheisyydessä, kalliolla. Se on rakennettu 70-luvulla ja on tulossa käyttöikänsä päähän. Sitä ei enää korjata.

Me elämme sekä aikaa, että ikuisuutta. Kirkkokin on aina myös aikansa kuva. Niin rakennuksena kuin yhteisönä. Kuitenkin kirkko on olemassa ikuisuuden merkinä. Rakennuksena, joka kohoaa kohti korkeuksia ja kokoa ihmisiä yhteen ihmettelemään näkymättömän todellisuuden salaisuuksia. Kirkko on myös ne ihmiset, jotka etsivät syvempää yhteyttä itseensä, toisiinsa ja Jumalaan, olemassaolomme perustaan. Kirkko on yhteyden merkki. Se toteutuu siellä, missä ihmiset etsivät yhteyttä ja haluavat virittyä siihen kohtaan, mikä ruokkii hyvää, totta ja kaunista.

Mikään aikaan sidottu ei ole ikuista. Ne muodot, joihin liityimme eilen, saattavat jo tänään olla menettäneet sisältönsä. Perinteet uudistuvat, löytävät tuoreita ilmaisuja. Elämä elää ja muuttuu. Jotkut asiat ja muodot menettävät arvonsa. Ja samalla, kaiken muutoksen keskellä, mikä pysyy? Mikä on totta eilen, tänään ja vielä huomennakin? Voiko sitä vangita sanoihin? Osaammeko katsoa kuuta osoittavan käden sijaan?

Kun lähdet jatkamaan matkaa kirkolta kohti Malmin hautausmaata, huomaa elämä ympärilläsi. Sen arkisuus ja pyhyys. Ihmiset ja asunnot. Ilot ja surut. Ajalliset kerrostumat ja ikuisuuden välähdykset. Me elämme juuri nyt, me, jotka olemme, tätä aikaa, tätä ikuisuutta.

9.

Malmin hautausmaa muistelupaikka, Kalmistonkaari 2

On tapahtunut niin paljon

*Etsin Sinun kasvojasi,
katson maata, katson ilmaa, katson merta
kuin sinä siellä olisit, ja aivan kuin epäilisin tätä kaikkea
vaikka tiedän että olet,
olet ollut aina kanssani syntymästäni lähtien,
napanuoran katkeamisesta lähtien,
jo kohdussa tunsin aurinkosi lämmittävän hengityksen valaisevan
kasvojani.
Ja kuolemassakin sinä olet täällä.*

*Kerron Sinulle tästä maailmasta,
vaikka Sinä tiedät kaiken.
Tiedät minutkin,
pyyntöni ja kuiskaukseni pimeään yöhön.
Olemme kuin heijastimia, heijastamme Sinua, jonka tiedämme
olevan,
kun valo osuu,
meihin osuu,

rakkautesi.*

Malmin hautausmaan Pihlajamäentien portin läheisyydessä oleva kaaren muotoinen muistelualue on rakennettu poistetusta hautakivistä.

Ota hetki ja suo muutama ajatus heille, jotka ovat siirtyneet pois ajasta. Jos sinulta löytyy sana jollekin, puhu se ilmoille. Voitko tunnistaa niitä ylisukupolvisia linjoja, joihin elämäsi kytkeytyy? Perintöä, jonka suhteen voit tehdä valintoja, mikä saa jatkua sinussa, ja minkä on aika mennä. Tunnistatko sekä yhteyden että erillisyyden?

Voitko tänään löytää itsestäsi kiitollisuutta edeltäville sukupolville, jotka ovat omilla ponnisteluillaan mahdollistaneet sen, missä ja kuka olet tänään? Voitko tänään asettua levollisesti siihen risteykseen, jossa olet? Mitä se edellyttää tai on edellyttänyt? Mitä voisit vielä tehdä sen eteen, että se kohtaamispaikka, joka olet, olisi sellainen, millainen haluaisit sen olevan. Millainen haluaisit sen olevan?

10.

Viikin tunneliportti

*Sormen päästä lähtevä värinä,
kuin veden laine,
juoksutan vettä, ihoa ja multaa:
onhan ihminen koostumukseltaan melkein vettä,
joka kohtaa kuluu puhki:
Pisaran lävitse näkyvä toinen maailma.
Minä muistan.*

Pyhiinvaellus lähestyy loppuaan. Vielä yksi alitus, vielä yksi ahdas paikka. Syntymä ja kuolema kietoutuvat toisiinsa. Yksi edellyttää toista. Siemenen on kuoltava, jotta kasvi voi syntyä ja kantaa hedelmää. Ei ole helppo luopua, vaikka luopumista elämä edellyttää. Me muutamme jatkuvasti. Jokin meissä kuolee, ja jotain syntyy sen tilalle. Joskus muutos on niin hienovaraista, että emme sitä huomaa. Toisinaan elämä pakottaa muutokseen rajulla otteella.

Jeesus kehotti jättämään kuolleet hautaamaan kuolleita, ja seuraamaan häntä. Seuraamaan elämää, joka on elossa. Elämää, joka ei samaistu vaihtuviin muotoihin. Elämää elämässä. Miten sinä vastaat siihen kutsuun? Mikä sinussa voi jäädä? Ja mikä seurata häntä?

11.

Viikin kirkko, Agronominkatu 5

*Kaupungin peltipölyinen hilse, nokinoro,
valuu ohimoiltani
valo ja pimeys,
ja se siltaan kahlehdittu sydän ja lukko jossa
luki: ikuisesti sinun.
Olen minä. Sinä rakastat minua.*

Olet tullut perille. Tämä pyhiinvaellus päättyy Viikin kirkolle. Yksi pieni etappi suuremman matkan keskellä on tullut päätökseensä. Olet perillä. Olet rakastettu. Uskotko sen?

Joskus meillä ihmisillä on tarve ponnistella. Tehdä tekoja. Työskennellä. Työstää. Rakentaa parempaa maailmaa. Syvempää ja todempaa elämää. Tehdä symbolisia matkoja. Sisäisiä ja ulkoisia. Ja samalla, kaikki on valmiina. Kaikki on annettu. On myös lupa ottaa vastaan. Levätä. Olla rakastettu.

Kuulostelee sydämessäsi, mikä olisi sinulle oikea tapa päättää tämänkertainen pyhiinvaellus. Jos kirkko on auki, haluaisitko istahtaa hetkeksi valoisaan kirkkosaliin. Vai kenties löytää kirkon läheisyydestä puistonpenkin, jossa voit vielä hetkeksi koota ajatuksiasi ja antaa tehdyn matkan asettua osaksi olemistasi. Löydä joku sinulle sopiva kohta, jossa voit hetken olla. Ehkä löydät myös jonkun sopivan kehollisen eleen, jolla voit sulkea tehdyn pyhiinvaelluksen. Voit esimerkiksi liittää kätesi yhteen, tai kietoa käsivartesi ympärillesi. Hengittää tietoisesti muutaman kerran ja kiittää elämän ihmeestä, jota saat jakaa koko luomakunnan kanssa.

Ota vastaan siunaus:

Herra siunatkoon sinua,

herra varjelkoon sinua,

Herra kirkastakoon kasvonsa
sinulle

ja olkoon sinulle armollinen.

Herra kääntäköön kasvonsa sinun
puoleesi,

ja antakoon sinulle rauhan.

Isän, Pojan ja Pyhän Hengen
nimeen, Aamen.

Malmi-Viikki -pyhiinvaellusreitti on kuljettavissa Citynomadi-sivuston avulla omatoimisesti silloin, kun sinulle parhaiten sopii.

Citynomadi.com

Reitit: Malmi-Viikki -pyhiinvaellus